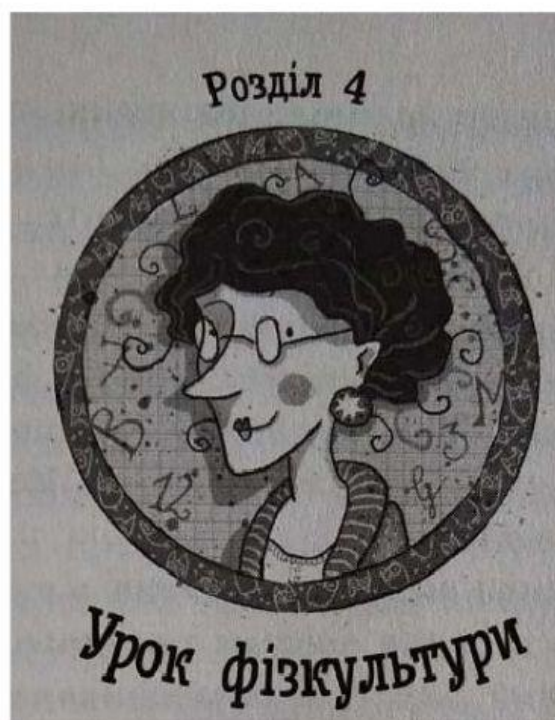

За два дні, у сонячну та прохолодну п'ятницю, наприкінці заняття з математики міс Корнфілд зробила наступне оголошення.

— Партнерів по доповіді ми оберемо наступного разу. А сьогодні, любі мої, у нас будуть гості! — вигукнула вона та махнула своєю довгою шаллю. Її обличчя сяяло.

Сьогодні Іда причепурилась. Щоб вразити Йо. На ногах у неї були лілові літні сандалії, хоча для цього було досить холодно, у вухах — блискучі сережки. Ті самі, які подарувала їй Міріам на прощання, тому що вони чудово пасували до її рудого волосся. Цікаво, чи помітив він? Вона по-

стіжно оберталася та дивилася назад, але Йо лише перешіптувався із Сіласом.

Макс, Професор, підняв руку.

— Гості? А хто прийде?

— Побачите, — загадковим тоном відповіла міс Корнфілд. — А поки що йдіть на фізкультуру.

Схвильовані діти підхопили свої речі та побігли до спортзалу. Треба ж було міс Корнфілд напустити таємницю!

Іда квапливо вийняла сережки з вух та поклала на парту, а потім побігла наздоганяти інших.

Спортивний зал був розташований у новій будівлі поза школою, в оточенні спортивних майданчиків. Сьогодні за планом була естафета.

Іда намагалась переодягнутися якомога швидше. Їй кортіло дізнатись, чи зможе вона обійти інших. На фізкультурі у своїй старій школі вона також виступала досить добре.

На доріжці вже чекала вчителька фізкультури, пані Бергманн, та розподіляла дітей у команди.

Іда окинула оком Йо. Він знову виглядав неперевершено у своїх чорних спортивних штанах та неонові-жовтій футболці з надписом: «Я крутий, а ти?». Іда закусила губу. Дівчинці страшенно хотілося показати Йо, яка вона крута.

Серце гучно калатало, коли дівчинка стала на старт. Пані Бергманн уже приготувала секундомір. З іншого боку до перегонів готувався Шокі. Свою плетену шапку він не знімав навіть на фізкультурі.

Пані Берґманн свиснула у свисток. Руш! Шокі помчав просто на Іду, але зарано випустив естафетну паличку. Перш ніж вона впала на підлогу, Іда вхопила палку й побігла.

Іда бігла швидко, мов вітер. Подумала про Йо та побігла ще хутчіше. Руде волосся падало на обличчя, а діти здивовано дивилися на неї.

Підбігаючи до цілі та передаючи палицю Максові, Іда почула оплески.

Пані Берґманн задоволено кивнула.

— 7 секунд 40! Супер, Ідо! — гукнула вона на весь зал. — Ти встановила новий рекорд класу!

Гелена та її придворні дами не плескали в долоні, але Іді було байдуже! Усе одно вона дивилася лише на Йо. Той подивився на неї, посміхнувся та схвально підняв догори великий палець.

Щаслива Іда впала на мат. Гелена та її подружки зашепотіли та, усміхаючись, переводили погляди з дівчинки на Йо та назад.

Бенні свій етап цілковито зіпсував. Ні, не було фальстарту, та й палицю він не загубив. Він просто біг жахливо повільно. Коли він, задихаючись, добіг до Йо, у того вже не було жодного шансу наздогнати втрачене.

Йо кинув на Бенні похмурий погляд. Естафета завершилась. Їхня команда була на останньому місці.

Шкільними туалетами, які були розташовані на першому поверсі, користувалися здебільшого старші школярі. Завгосп Віллі Вондрашек страшенно

гнівався, тому що вони постійно видряпували на дверях дурнуваті фрази.

Після уроку фізкультури до старого додалася нова мазанина. У туалеті для хлопців було написано чорним фломастером:

Бенні — качка-шкандибайло!

А в дівчачому можна було прочитати от що:

Тімонька Ельфріда любить гядечка Йо!

- Хто це написав, як гадаєш? Чому?